

نقشه های آب و هوایی

معیارهای طبیعی

به طور کلی، وقوع بارش در یک ناحیه به دو عامل بستگی دارد:

1. وجود هوای مرطوب: اقیانوسها و دریاها و دریاچهها منبع عمده رطوبت هوا هستند. بنابراین، نواحی، هرچه از اقیانوسها و دریاها دورتر باشند رطوبت آنها کمتر و خشکی هوایشان بیشتر است.

2. عامل صعود: توده هوای مرطوب باید تا ارتفاع معینی بالا برود و سرد شود تا به نقطه اشباع برسد و پس از تشکیل ابر، ببارد.

اگر در یک ناحیه هریک از دو عامل رطوبت یا صعود هوای مرطوب شکل نگیرد، بارندگی ایجاد نمی شود.

انواع بارش:

بارندگی همرفتی: در این نوع بارندگی، توده هوا از هوای مجاور خود گرم تر می شود؛ همراه با بالا رفتن، دمای آن پایین می آید و ابر تشکیل می شود و بارندگی صورت می گیرد.

بارشهای بهاری بیشتر از این نوع اند.

جغرافیا ۲

بارندگی جبهه‌ای (سیکلونی): این نوع بارندگی بیشتر در محل جبهه‌ها به وجود می‌آید؛ جایی که توده‌های هوا با یکدیگر برخورد می‌کنند.

بارندگی کوهستانی (ناهمواری): در این نوع بارندگی، نواحی مرتفع و کوهستانها با توجه به شکل و جهتی که دارند، مانع آن می‌شوند که توده‌های مرطوب به طور افقی حرکت کند.

در نتیجه، توده‌های هوا در امتداد دامنه‌ی کوه به طرف قله بالا می‌رود و هنگام صعود، دمای آن کاهش می‌یابد و دیگر نمی‌تواند رطوبت را در خود نگه دارد و بنابراین، موجب بارش می‌شود.

طبقه‌بندی نواحی آب و هوایی:

این طبقه‌بندی بر مبنای سه معیار بارش، دما و پوشش گیاهی انجام شده است.

در طبقه‌بندی کوپن، ابتدا پنج گروه اصلی آب و هوایی از یکدیگر تفکیک می‌شوند. سپس، هریک از این گروه‌های اصلی آب و هوایی به گروه‌های فرعی تقسیم می‌شوند.

بیابان

مناطق خشک مناطقی هستند که کمبود بارش دارند. به علاوه، بارندگی در این مناطق نامنظم است؛ به طوری که ممکن است چند سال هیچ بارشی صورت نگیرد و یا منطقه به‌طور ناگهانی با رگبارهای کوتاه مدت مواجه شود.

جغرافیا ۲

بیابان‌ها از نظر دما

بیابان‌های گرم: عمدتاً در نواحی مجاور مدار رأس‌السرطان و رأس‌الجدی واقع شده‌اند.

بیابان‌های سرد: این بیابان‌ها عمدتاً در عرض جغرافیایی بالا یا در ارتفاعات زیاد قرار دارند.

علل پیدایش بیابان:

استقرار مرکز پرفشار

دوری از منبع رطوبت

مدرسه مجازی اینو